

Julian Kowalski

Official Number	P-1400
Rank	polski: mjr pil./302 DM/ brytyjski: W/Cdr
Date of birth	1910-07-10
Date of death	1986-12-07
Cemetery	Ipswich, Colchester Road - Ipswich Lawn Cemetery Wsp. 52.070399, 1.17263
Grave	
Photo of grave	
Country	Wielka Brytania
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..."T.J. i Anna Krzystek
Zdjęcie lotnika: Bartłomiej Balcarz
Zdjęcie grobu: David Empson

Urodził się 10 lipca 1910 roku w miejscowości Nagórniki, gm. Sieciechów, powiat Kozienice (w rodzinie Jana i Ewy Kowalskich - W. Grudniak). Uczęszczał do Szkoły Technicznej w Radomiu, gdzie zdał maturę w 1932 roku. Po pozytywnym przejściu badań i zaliczeniu egzaminu, został zakwalifikowany do Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie. W 1934 roku ukończył szkołę, jako absolwent VIII promocji. Otrzymał przydział do 21. Eskadry liniowej w 2. Pułku Lotniczym. Następnie przeszedł kurs pilotażu w CWOL, a w 1936 ukończył Kurs Wyższego Pilotażu. Po czym został przeniesiony do 123. Eskadry Myśliwskiej, w której służył do września 1937 roku. Następnie przeszedł do SPL na stanowisko instruktora. W 1938 roku otrzymał awans na porucznika. Ewakuował się do Rumuni, we wrześniu 1939 roku wraz z komendą szkoły.

Po przeszkoleniu w CWL w Lyonie, otrzymał przydział do Dywizjonu 1/145. Został przydzielony do II. Eskadry dowodzonej przez kpt. Wczelika. Wraz z Marianem Łukaszewiczem i Lucjanem Szempliński, stanowił obsadę czwartego klucza, którego został dowódcą. Dziewiątego czerwca brał udział w dramatycznej walce swojego dywizjonu o godzinie 14.00, lecąc w kluczu z kpt. Wczelikiem i plut. Markiewiczem. Podczas walki klucz zestrzelił Dorniera Do 17, który rozbił się w okolicach Louviers. W trakcie starcia z Niemcami został Kowalski ranny. Wraz z personelem dywizjonu ewakuował się do Anglii, 20 czerwca 1940 roku, z portu La Rochelle.

26 lipca 1940 roku otrzymał przydział do 302. Dywizjonu Myśliwskiego stacjonującego w Leconfield. We wrześniu 1940 roku brał udział w Bitwie o Anglię. 15 września podczas walki o godzinie 11.30 zniszczył prawdopodobnie Dorniera Do 17. Podczas kolejnej walki tego dnia o godzinie 14.10, zgłosił Kowalski zniszczenie dwóch Dornierów Do 17, jednego jako pewnego, drugiego jako prawdopodobnie zestrzelonego. 18 sierpnia zgłosił prawdopodobne zestrzelenie Dorniera Do 17, a dzień później zniszczenie Junkersa Ju 88. 26 września strącił Messerschmitta Me 109. 23 grudnia został odznaczony Krzyżem Walecznych. Pierwszego lutego 1941 roku otrzymał to samo odznaczenie po raz drugi. 28 listopada 1941 roku objął dowództwo 302. Dywizjonu. 19 lutego 1942 roku odznaczono go Krzyżem Walecznych po raz trzeci, a 20 sierpnia po raz czwarty. Tego samego dnia otrzymał Krzyż Srebrnym Virtuti Militari. 25 sierpnia rozpoczął pracę w dowództwie 10. Grupy Myśliwskiej, jako oficer łącznikowy. 11 listopada przeniesiono go do dowództwa 81. Grupy. 15 listopada wręczono mu brytyjskie DFC.

20 czerwca 1943 roku rozpoczął pracę w 58 O.T.U. w Grangemouth, jako instruktor. 15 lutego 1944 roku przeniesiony został Kowalski do dowództwa 18. Grupy Myśliwskiej. 12 (J.B. Cynk w "Polskie Siły Powietrzne..", str. 676, podaje datę piątego) kwietnia objął dowództwo 1 Polskie Skrzydła Myśliwskiego. 10 października przeszedł do pracy w dowództwie 11. Grupy Myśliwskiej jako oficer do spraw personalnych. Podobną funkcję pełnił od 25 lutego 1945 roku na stacji Coltishall, a od ósmego sierpnia na lotnisku Andrews Field.

W styczniu 1947 roku został zdemobilizowany. Po wojnie osiedlił się w miejscowości Ipswich, gdzie zmarł siódmego grudnia 1986 roku